

De ordførere i dag, der fuldstændig har set stort på den principielle betænkelighed, som er næret af en række retssikkerhedsmæssige eksperter uden for dette hus, kommer for nemt om ved det ved blot at tale om slaphed. Her har vi fundet, synes jeg, en måde at løse det på uden at sætte vigtige retssikkerhedsmæssige principper over styr, og jeg håber, at vi under den videre behandling af lovforslaget kan enes om, at det dog er vigtigere at løse de konkrete problemer frem for at gøre vold på væsentlige principper.

Hr. Helge Adam Møller var inde på et spørgsmål, som knytter sig til, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have en yderligere paragraf ind i loven, nemlig om flugt fra et fængsel skal være forbundet med ekstra straf; her blev der vist ikke sondret mellem åbent og lukket fængsel.

Jeg skal sige, at man skal erindre, at selv om der ikke er tale om, at flugt i sig selv i dag giver mulighed for at forlænge straffen, så er det forbundet med en række sanktioner, som opleves af de indsatte som straf. Der kan ske overførsel fra åbent til lukket fængsel, hvis man bortgår fra et åbent fængsel, der kan gives karantæne med hensyn til udgang, som kan komme helt op på et år, der kan ske enerumsanbringelse, og det skal indgå i vurderingen af egnethed til prøveløsladelse, hvis man er bortgået fra fængslet, eller hvis man er flygtet. At det får konsekvenser, tror jeg enhver, der har beskæftiget sig med kriminalforsorgen som medlem af Folketingets Retsudvalg, ved. Enhver, der blot har været medlem i kortere tid og været på besøg i vore fængsler, ved, at sådan er det.

Som jeg hørte hr. Tom Behnkes indlæg, kunne man godt forfalde til at tro, at mulighed for prøveløsladelse var en ret, alle indsatte havde. Det er jo ikke tilfældet; der er en konkret personvurdering, der er en konkret vurdering af, om den enkelte indsatte er egnet til prøveløsladelse, og sådan som udviklingen har været i kriminalforsorgen, er antallet af afslag på prøveløsladelser stærkt stigende. Det hænger selvfølgelig sammen med, at klientellet i fængslerne er blevet hårdere, al den stund vi har fået nogle alternativer til frihedsberøvelse igennem lovgivningen her i Folketinget. Vi er nu gået fra, at der blev givet afslag på 8 pct. af de ansøgninger, der kom til kriminalforsorgen, til, at vi nu

er oppe på, at der gives afslag på 18 pct. Så det er altså snart en femtedel, der ikke bliver prøveløsladt, og som må sidde tiden ud eller i hvert fald længere tid end det, som prøveløsladelsen kunne have givet mulighed for.

Fru Anne Baastrup var inde på mange spændende aspekter, som knytter sig til de alternative institutioner, der også er i kriminalforsorgen, bl.a. personlige oplevelser fra kriminalforsorgens pension i Skejby, hvor man driver en institution efter fortyndingsprincippet.

Jeg synes, der i de oplevelser, som fru Anne Baastrup havde, var mange spændende aspekter, som selvfølgelig må inddrages i enhver diskussion om, hvordan vi for dem, der bliver dømt, og som skal udstå straffen, kan sikre en strafform, som virker så fremadrettet og udviklende for den enkelte person, at personen i større omfang kan leve en kriminalitetsfri tilværelse efter afsoningen.

Jeg håber med de ord her at have rettet nogle misforståelser, både når de knytter sig til prøveløsladelsen for livstidsdømte, når de knytter sig til aktindsigtsproblemet, og når de knytter sig til domstolsprøvelsen.

Jeg håber med de ord at bidrage til, at vi fortsat kan have en god dialog om lovforslaget mellem de partier, som sædvanen tro står bag større reformer på politiske og lovgivningsmæssigt vigtige områder i vores samfund, og jeg synes, jeg hos den konservative ordfører, hos CD's ordfører, hos SF's ordfører, selvfølgelig også hos regeringspartierne ordførere og da muligvis også hos hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten så muligheder for at kunne få et bredt forlig om en straffuldbydelseslov.

Med de ord ser jeg frem til den videre udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.